

hvis man i tilstrækkelig god Tid fik fat paa Børnene og fik givet dem Adgang til en saadan Selvudvikling. Nu er det, der foregaar et Forsøg med dette paa La Cours Vej, og dette Forsøg har en uhyre vidtrækkende Betydning. For hvis det nemlig lykkes — og jeg mener, det lykkes —, er det ikke alene af Værdi for den lille Flok Børn, som derude har Lejlighed til at udvikle sig efter Dr. Montessoris Teorier og Praksis, men saa er der et Sted, hvorhen Skolevæsenet i Storkøbenhavn og for Resten ogsaa andre Kommuner Skolevæsen kan sende deres Lærere og Lærerinder, for at disse i Praksis kan se, hvorledes der skal arbejdes i en Montessori-Børnehave. Ogsaa af denne Grund tillægger jeg dette Forsøg overordentlig stor Værdi.

Der er en Ulempe ved Loven om forebyggende Børneforsorg, nemlig den, at ihvorvel man har anvist Penge til de Kommuner, der vil sætte en saadan forebyggende Børneforsorg i Gang, har man ikke nogen Institution, som fra det offentliges Side opdrager dem, der skal lede Arbejdet i en Børnehave, hverken den frøbelske og endnu mindre Dr. Montessoris. Derfor har jeg været saa ivrig for, og ogsaa mange Gange talt om, at Staten, Samfundet skulde sørge for Oprettelse af en Institution, hvor Lærerinder fik Uddannelse baade til den ene og den anden Form for Børnehavevirksomhed, og jeg mener, det er ikke rigtigt i denne Sag at vente paa, hvad man kalder den store Skolekommission; for den har jo kun til Opgave at drøfte Skolespørgsmaal, men Børnehaven er ikke Skole, Børnehaven er en Trivselsanstalt, hvor Børnene kan færdes og have det godt, legemligt og aandeligt, indtil den skolepligtige Alder kommer.

Jeg er af den Opfattelse, at den Minister vil indlægge sig overordentlig stor Fortjeneste, som vil tage Initiativet til, at Staten hurtigst muligt faar en Institution, hvor man opdrager Lærerinder til Børnehjemmene, fortrolige baade med Dr. Montessoris og med Frøbels Metoder, og hvad der ellers er fremme, saa at de kunde bruge det bedste paa ethvert Omraade. Da det imidlertid foreløbig ikke er lykkedes mig at vinde Ørenlyd for denne Sag, som jo i det hele Opdragelsen ikke interesserer Offentligheden nær saa meget som Svineopdrætning eller Reglerne for Køernes rette Pleje, eller hvad saadant man ellers kunde nævne, vil jeg heller ikke ved denne Lejlighed tage Ordet for, at man skal oprette en saadan Institution, men være mere be-

skeden og bede den højtærede Minister, om han dog ikke, fordi Opdragelsen dog ogsaa er et Anliggende, der har stor Betydning, det er dog Børnene, det drejer sig om — i de Udtryk, jeg brugte før, skulde der ikke ligge nogen Uvenlighed imod den højtærede Minister, hvis Interesse jeg ikke miskender, men jeg mærker, at det høje Ting trænger til, at der skal tales om Svineavl —, vil vise denne Sag den Interesse at støtte Forsøget paa La Cours Vej, saaledes at denne Institution derude ikke skal virke under de økonomiske Vanskeligheder, den i dette Øjeblik befinder sig i. Thi den kan, som før sagt, tjene til Uddannelse af Montessori-Lærerinder, men som Forholdene i dette Øjeblik er derude, er de i høj Grad utilfredsstillende. Den kan kun holdes i Gang ved et meget stort personligt Offer fra den Dame, der her leder et Montessori-Børnehjem. Og da det kan have sin Interesse at se, hvad et Menneske kan ofre og yde af personlig Indsats for det, der ligger vedkommende Menneske paa Hjerte, vil jeg til Slut sige et Par Ord om hende — ikke fordi jeg skylder den Dame noget, hun har tværtimod ved en Lejlighed ikke vist sig særlig elskværdig overfor mig; det ser jeg imidlertid bort fra.

Frøken Konstantin-Hansen har været Overlærerinde paa Hjemmet for Vanføre, altsaa haft en fast Stilling der, efter Omstændighederne vel ogsaa en forholdsvis godt lønnet Stilling. Ved at læse Dr. Montessoris Bøger blev hun saa stærkt grebet af de Tanker, Dr. Montessori har fremsat om Opdragelse, at hun først indførte dennes Praksis paa Hjemmet for Vanføre, og da der saa der blev lagt hende nogle Hindringer i Vejen for at gøre det saaledes, som hun nu mente, det var rigtigt, opgav hun sin faste Stilling for at føre ud i Livet, hvad hun ansaa for rigtigt paa dette Omraade. Det har nu ført til, at hun maa arbejde ude i La Cours Vejs Skole for 150 Kr. i alt om Maanedn og maa tage til Takke med, hvad Husly hun kan faa ved Elskværdighed fra Inspektørens Side, der foretager dette Forsøg. Det er i mine Øjne en overordentlig stor Anbefaling for et Menneske, at hun har bragt et saa stort personligt Offer for det, hun nu anser for rigtigt. Af alle de andre Grunde, jeg har anført, men ogsaa fordi der ligger et stort personligt Offer bagved, vil jeg paa det varmeste anbefale den højtærede Minister at overveje, om ikke det Forsøg derude rettelig hører ind under det, der er Tale om nu, den forebyggende Børneforsorg, saaledes at Montessori-Bør-